

IDILĂ

Rolea Nicolae

din ciclul " Versuri pentru Preafrumoasa Doamnă..."

Idilă...

Pe cărarea argintie trece luna înmiresmată
Legănându-și peste umeri părul ei cel luminos,
Lângă ea duios apare, lin, cu fața îmbujorată
Soarele plin de iubire, tandru, dulce și sfios.

Calmă, serioasă, rece, ea mânuța i-o alungă
Aruncând peste coline doar petalele de vis
Sub bluziță, ștrengărește, nurii-n roze înfloriră
Prin șuvoi de raze calde cu miros de paradis.

Peste văi pădurea saltă ochii verzi de peruzea
Și-n adâncă armonie, tolănit pe cer un nor,
Își răsfiră coada lungă cu mătasea roză-n ea
Într-o liniștea firească cu miros de cimbrisor.

Golănaș, cu visu-n plete și cu pofta jucăușă
Soarele o ia de mâna aruncând-o-n dorul său
Și rotindu-și ochii veseli, (o icoană de păpușă)
Zise Luna prin suspine: eu te spun lui tati, zău.

Apoi plecară pe câmpuri; sub cea șură aurie
Când da liliacu-n floare, se jucara mintenaș...
Nouă luni de așteptare, să văd o minune vie:
Un puiut de lună albă cu părul... de îngerăș!

11.09.2015

aceasta poezie este preluata de la comentariile facute la poezia Adinutei ..." Petale de vis "